

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 851/06
19.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Sofije Vagner-Ličenoski, Slađane Nakić-Momirović i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, koju zastupa zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac u Beogradu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu, Gž. 547/04 od 11.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 19.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pirotu, Gž. 547/04 od 11.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pirotu Gž. 547/04 od 11.10.2004. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Babušnici, P. 82/04 od 16.06.2004. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev da se obaveže tužena da tužiocu naknadi nematerijalnu štetu za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda slobode i prava ličnosti u iznosu od 80.000,00 dinara. Stavom drugim svaka stranka je obavezana da snosi svoje parnične troškove.

Protiv presude Okružnog suda u Pirotu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" broj 4/77), u vezi sa članom 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125 od 22.11.2004.godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz član 354.stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Drugostepeni sud je naveo dovoljne, jasne i neprotivrečne razloge o odlučnim činjenicama, pa nema ni bitne povrede iz člana 354.stav 2. tačka 14. Zakona o parničnom postupku, koja se ističe u reviziji.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je 04.09.2000. godine, za vreme dok je u sali Doma kulture u Babušnici bila u toku promocija koalicije SPS-JUL, pred izbore, na pijaci delio propagandni materijal CESID-a i DOS-a. Kada je tužilac čuo da su trojicu njegovih drugova, koji su propagandni materijal delili u centru Babušnice priveli u policijsku stanicu, došao je do centra mesta i pitao dežurnog policajca šta treba da uradi i da li je dovoljno da pocepa plakat SPS-a, sa zida apoteke da bi i on bio odveden u policijsku stanicu. Tužilac je pocepao plakat i došao do dežurnog policajca, pred njim ga izgužvao i bacio mu plakat pred noge, rekavši da ga vodi, nakon čega su zajedno otišli do policijske stanice, gde ga je policajac predao nadležnim inspektorima. Tužilac je u policijskoj stanici zadržan sat i po vremena, pa je zatim, nakon davanja pismene izjave, zajedno sa njegovim drugovima pušten.

Pravilan je zaključak nižestepeni sudova da je tužbeni zahtev neosnovan.

Tužilac nije nezakonitim radnjama tužene pretrpeo štetu, jer prilikom privođenja, a ni za vreme zadržavanja u policijskoj stanici protiv njega nisu bila primenjena neadekvatna sredstva prinudne, nije ispitivan, fotografisan i podvrgnut daktiloskopiji, nego zadržan jedan ipo sat, za koje vreme je dao pismenu izjavu o događaju, a zatim pušten. Stoga nema pravo na naknadu štetu iz člana 16.stav 6. Zakona o unutrašnjim poslovima, koji je bio u to vreme na snazi, a prema kome pravo na naknadu štete ima lice koje je zadržano više od dva časa.

Nižestepeni sudovi su pravilno cenili ponašanje tužioca koji je zahtevao od policajca da ga privede u policijsku stanicu da bi se tako solidarisao sa već tamo privedenim drugovima i zaključili da tužilac nema pravo na naknadu štete na osnovu člana 163. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, prema kome ko na svoju štetu dozvoli drugom preduzimanje neke radnje, ne može od njega zahtevati naknadu štete prouzrokovane tom radnjom. Iz iznetih razloga pravilan je zaključak da okolnosti slučaja ne opravdavaju dosuđivanje traženih vidova nematerijalne štete na osnovu člana 200. Zakona o obligacionim odnosima.

Ostalim navodima revizije pobija se utvrđeno činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu člana

385.stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 393. Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.